

In Loth, et de securitate

Εἰς τὸν Λώτ· καὶ περὶ ἀσφαλείας

Ἐπειδὴ οἱ φιλήδονοι γεγυμνασμένην ἔχοντες τὴν ἑαυτῶν καρδίαν πάσης πλεονεξίας, καὶ ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίας καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, τῆς φθορᾶς ὑπάρχοντες δοῦλοι, προφέρουσι τὰ τοιαῦτα καὶ φασί· μὴ γὰρ ἡμεῖς μόνοι κεκρήμεθα τῷ πάθει; Εἰς πολλοὺς ἔδραμε τὸ πρᾶγμα· οὐ μόνον ἀδόξους, ἀλλὰ καὶ ἐνδόξους. Καὶ δοκοῦσιν ἀπολογίαὺν ἐφευρίσκειν ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως. Ἡμεῖς δὲ φοβηθῶμεν τὸν κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον· δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἀπαλλαγέντας ἐντεῦθεν κριθῆναι περὶ πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ. Ἴδου δὴ καὶ αἱ ἡμέραι ἡμῶν τρέχουσιν ὡς σκιά δειλινή. Ἐχοντες οὖν σκοπὸν τὸν τῶν Ἀγίων βίον, πρὸς αὐτὸν ῥυθμίσωμεν τὸ ἑαυτῶν σκάφος, ὅπως καταστήσαντες εἰς εὐδίων λιμένα ἀϊδίως ἀπολαύσωμεν τῆς ἀκῆ 50 ράτου ζωῆς. Οἱ γὰρ λόγοι οὗτοι ἀνθρώπων εἰσὶ κατεφθαρμένων τὸν νοῦν, ἀδοκίμων περὶ τὴν πίστιν, ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον. Ἀκούσωμεν τοίνυν τῆς θείας Γραφῆς λεγούσης· μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ; Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Ἀπῆλθε δὲ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ. Ἦλθον δὲ οἱ δύο Ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἐσπέρας· ὑποδέχεται αὐτοὺς ὁ Λώτ. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως, οἱ Σοδομίται, περιεκύκλωσαν ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβυτέρου αὐτῶν πᾶς ὁ λαὸς ἅμα, καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λώτ, καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σε τὴν νύκτα; Ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. Ὁ δὲ δίκαιος οὐ κατεπλάγη θεασάμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, οὐδὲ προέδωκεν εἰς χεῖρας τῶν ἀσεβῶν τοὺς δῆθεν ξένους καὶ ὀδοιπόρους, ὑλακτούντων κατ' αὐτοῦ ἴσα κυνῶν· εἴλετο γὰρ θανεῖν ὑπ' αὐτῶν πρὸς ταῖς ἰδίαις θύραις, ἢ κοινωνὸς γενέσθαι τῆς παρανομίας αὐτῶν. Ὅθεν ἐνδυσάμενος θώρακα πίστεως ἴστατο ὑπέρμαχος τῆς εὐσεβείας. Οἱ δὲ ἐκτραχηλιζόμενοι ὑπὸ τῆς κακῆς συνηθείας ἀνενδότως παρεβιάζοντο τὸν Λώτ, καὶ ἤγγισαν 51 τοῦ συντρίψαι τὴν θύραν. Τότε ἐκτείναντες οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λώτ, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν. Τοὺς <δὲ> ὄντας ἐπὶ τὴν θύραν ἐπάταξαν ἀορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν. Τίς οὖν ἐστὶν ὁ λέγων μηδὲν εἶναι τὴν ἀμαρτίαν τοῦ μισαροῦ ἔργου τούτου; Εἰ δὲ φαμέν μηδὲν εἶναι τοῦτο, ἀδικίαν καταγγέλλομεν τοῦ Θεοῦ, ὡς περὶ οὐδενὸς τὰς πόλεις Σοδόμων καταστρέψαντος. Πειθόμενοι οὖν τῇ ἀληθείᾳ, φυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, μάλιστα ἀπὸ ταύτης τῆς ἀκαθάρτου καὶ βδελυρᾶς ἐπιθυμίας. Εἶπον δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λώτ· ἔστι σοι ὧδε γαμβροί, ἢ υἱοί, ἢ θυγατέρες· ἢ ἔστι σοι ἄλλος ἐν τῇ πόλει; Ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτόν. Ἐξῆλθε δὲ Λώτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. Ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. Ἦνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ Ἄγγελοι τὸν Λώτ, λέε 52 γοντες· ἀνάστα, λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας, ἃς ἔχεις, καὶ ἔξελθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως. Καὶ ἐκράτησαν οἱ Ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπον· σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. Μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω, μηδὲ στῆς ἐν πάσῃ <τῇ> περιχώρῳ. Εἰς τὸ ὄρος σῶζου, μήποτε παραληφθῆς. Ὁ δὲ τὴν Σηγῶρ τὴν

πόλιν αίτησάμενος τοῦ καταφυγεῖν αὐτόθι, οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν τοῦ αίτήματος, ἀλλ' εἶπεν· ἴδου ἑθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας. Σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ εἰσελθεῖν σε ἐκεῖ. Εἶδες ἐπιείκειαν Θεοῦ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ θεράποντας; Εἶδες εὐσπλαγχνίαν; Εἶδες δύναμιν προσευχῆς δικαίου ἐνεργουμένης; Οὐ γὰρ δυνήσομαι, φησί, ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ εἰσελθεῖν σε ἐκεῖ. Ἡ ἀπόφασις ἐξενήνεκτο κατὰ τῶν ἀκολάστων. Τὸ πῦρ ἠτοιμάστο τοῦ στάζει ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. Οἱ Ἄγγελοι τὸ νεῦμα ἔξε 53 δέχοντο ὑπηρετεῖν τῇ διατάξει τοῦ ἰδίου Δεσπότη· δημιουργὸς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσι παρεκελεύετο συνέχειν τὴν ἐπικειμένην ἀπώλειαν, ἄχρις οὗ ὁ δίκαιος σωθεῖη ἐκ μέσου αὐτῶν. Ἄρα οὐκ ἔφριξε καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ μακροθυμίᾳ τοῦ φιλανθρώπου; Τίς οὐ φρίξει τοῦτον τὸν δίκαιον Κριτὴν; Τίς μὴ ἀγαπήσει τὸν γλυκὺν Δεσπότην; Ὡς γὰρ οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, οἰκτερεῖ Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Οἱ δὲ μυκτηρίσαντες τὸν δίκαιον, ἄφνω ἐξανάλωτοι γεγονάσιν· οὐ γὰρ ὑπήκουσαν τῇ παραινέσει τοῦ δικαίου. Ἐθεώρουν γὰρ τὸν ἥλιον τῷ ἰδίῳ δρόμῳ κατὰ τὸ εἰωθὸς εὐτάκτως κεχρημένον, τὴν σελήνην ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει ἰσταμένην, καθαρὸν τὸν ἀέρα, καὶ τὴν γῆν χλοηφοροῦσαν· οὐ καταστραπαί, οὐ βρονταί, οὐ σεισμοὶς γενόμενος· ἀλλ' ἐν πάσῃ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ δόξαντες εὐδαιμονεῖν, αἰφνίδιον κατεπέστη αὐτοῖς ὄλεθρος. Καθὼς γέγραπται· ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λῶτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσε πᾶν 54 τας. Τοῦ γὰρ δικαίου ἐκ μέσου αὐτῶν ὑποχωρήσαντος, ἡ παντοδύναμος χεὶρ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' οὐρανοῦ πῦρ καὶ θεῖον, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Καθάπερ γὰρ πόλις ὄχυρά τὰ τεῖχη καθαιρεθεῖσα εἰς ἄλωσιν ἔσται, οὕτω καὶ οὗτοι τῆς τοῦ δικαίου προσευχῆς στερηθέντες ἀπώλοντο ὁμοθυμαδόν. Φοβηθῶμεν οὖν, ἀγαπητοί, τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων καὶ πάσης σαρκός, ἵνα καὶ ἡμᾶς σκεπάσῃ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπιείκειαν· γέγραπται γάρ· τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. Ὑποτάξωμεν οὖν ἰσχυρῶς τὰς αἰσθήσεις ἑαυτῶν τῷ τοῦ Θεοῦ βουλήματι διὰ τοὺς ἐπιβούλους τῆς ἡμετέρας ζωῆς· ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν περιπατῶμεν, καὶ ἀναμέσον παγίδων πολλῶν διαβαίνομεν. Ἐὰν δὲ ἐμπιστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.